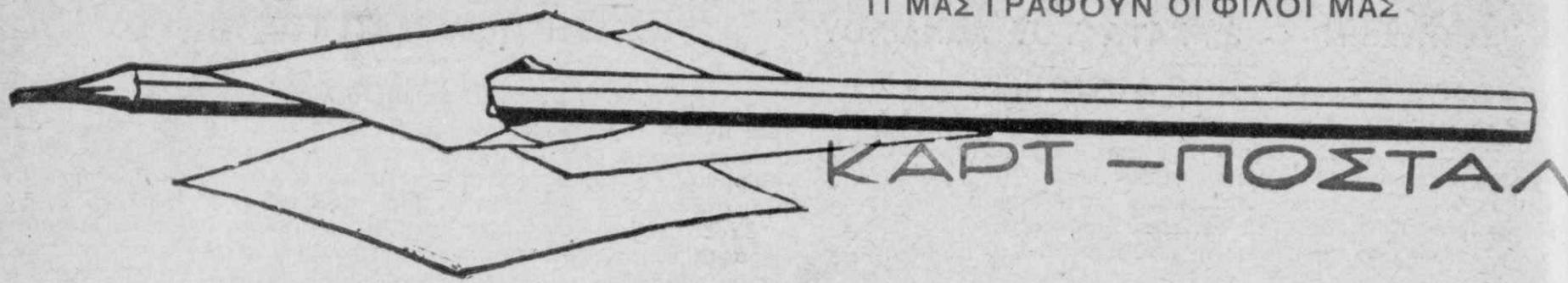

ΓΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τδ φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχμάς 4.
Η αυθαίρετος υπερτίμησή των παρά τών 'Υποπρακτορείων διαγορεύεται.

Η ώριο τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευο-
μένη υπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμ-
βάνεται ὥπ' ὅψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται τῶν ἑπαρχῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μπορέσουν νὰ ἀπο-
κτήσουν τὰ ἔλια τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ δόποια δὲν ἐ-
πρόλαβαν νὰ προμηθευθοῦν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: "Η νὰ
μᾶς στείλουν τὰ δελτία τῶν καὶ 8 δραχμάς δι'" ἔκαστον βιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ
στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν
ἔφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τόπου τῶν καὶ ἔτοι θὰ τὰ ἀποκτήσουν. α-
σφαλῶς.

Μ. Α., Λίμνην. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολήν σας:

«Κύριε Διευθυντά. Τυγχάνων καὶ ἔγῳ εἰς τῶν τακτικῶν ἀναγνω-
στῶν τοῦ παρ' ὑμῶν ἐκδιδούμενου περιοδικοῦ «Μπουκέτο» καὶ τὸ δόποιον,
χωρὶς νὰ θελήσω νὰ σᾶς κολακεύσω, ἔγινε δὲ πὸ ἀγαπητὸς σύντροφος
ἐκείνων, τῶν δόποιων γνωρίζοντο νὰ ἐκλέγωσι πᾶν τὸ ωραίον καὶ ὡφέ-
λιμον, ἀποφάσισα νὰ θέσω ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν μερικὰ ἐκ τῶν καρικευ-
μάτων ποιημάτων, τὰ δόποια μέσα στὶς ἄλλες μον ἀσχολίες, ἔχω φκάσει
με τὰς δλίγας μον γραμματικὰς γνώσεις, προσβληθεὶς καὶ ἔγῳ ὑπὸ τῆς
ἀσθενίας τῶν ἄλλων, δύσιών μον καὶ οὐδόλως θέλω δυσαρεστηθῆ, ἐάν
καὶ τὸ ἀποστελλόμενον θέλει φιληθῆ εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων ὧς
καὶ τόσα ἄλλα, ἄλλὰ ἀποστέλλω ὑμῖν τοῦτο διὰ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν ὑ-
μετέρων κρίσιν καὶ νὰ μορφώσω καὶ ἔγῳ γνώμην, ὅτι πάντα ταῦτα δὲν
τυγχάνουσι τῆς ἀξίας, τὴν δόποιαν ἔγῳ τούλαχστον τοὺς ἀποδίδω.

Πράγματι, δυστυχῶς, οἱ στίχοι σας δὲν εἰνε ἐπιτυχεῖς. Τὸ ποίημά σας εἰνε
πρωτόλειον, χωρὶς τίποτε τὸ ἔξαιρετικόν, ἀμοιρον ποιήσεως. Καὶ ίδου ἡ ἀπό-
δειξις

ΣΤΗΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ

Στὰ δλόλευκα ντιμένη ἥλιθε στὴ Βάσι — (Φαλήρου)
νέα ωραία μὲ σγουρὰ μαλλιά
καὶ μὲ βάδισμα ωραίον ποὺ μοκάζει
ώσαν νεράϊδας τῶν ἀγρῶν ἐξωτικά.
Στὸ νοσοκομεῖο μὲ τὴν κόρη τῆς ἥλιθε νὰ κάτοη
τὸν ἀσθενοῦντα σύζυγόν της ἔκει νὰ ἰδῃ.
Πλὴν δμως τὸ πρόσωπόν της σπανίως συσπῆται
ἀπὸ κάποιου πικροῦ χαμόγελου πτυχή.
Σιο πρόσωπόν της εἰν' ἀπλωμένη χλωμότης
τὸ δλέμπα της εἰνε μελαγχολικὸ
ποὺ φανερώνουν πῶς στὸ στῆθος της κρύβει
κάποιον τῆς τύχης της πόνο μυστικό.
'Αλλ' ἡ τοῦ προσώπου της αὐτὴ χλωμότης
Τὰ σγουρὰ καὶ κομμένα μαλλιά
Τῆς χαρίζουν κάτι τι τὸ θεῖον
τὴν κάμινουν νὰ εἰνε πὸ θελκτικά
Μαγεύοντα τὴν θεῖα τὰ κάλλη
'Η γλυκεία καὶ ἀρμονικά της φωνὴ
ποὺ ἀπὸ τὸ μικρὸ της τὸ στόμα βγαίνει
ώσαν φλοισθος ρυακιών βοή.

Καὶ τώρα, ἀν θέλετε τὴν εἰλικρινή
συμβουλήν μας, πάφετε νὰ γράφετε
στίχους, διότι δὲν τοὺς ἐπιτυχάνετε,
δυστυχῶς, καθόλου, μὰ καθόλου.

ΑΡΙΕΛ, Φιλιατρά. — Μᾶς γράφετε:

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο». Ἐκτὸς
τῶν πλείστων μον συγχαρητηρίων,
δεχθῆτε μον καὶ τὴν πρότασιν τῆς
δημοσιεύσεως, ἀν τοῦτο ἀξίζῃ,
γραμμένο σὲ μερικὲς γραμμὲς τοῦ
περιοδικοῦ σας. Ἐπιρροσθέτως
ὅπως μοῦ ἀνακοινώσετε τὰς ἐντυπώ-
σεις σας ἐπὶ τῆς πρώτης μον δοκι-
μῆς. Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ πρὸς στιγ-
μὴν σᾶς ἀπασχολῶ, μία μον διως
ἀπόβλεψις πρὸς τὰ ποιήματα μοῦ τὸ
ἐπιτρέπει.

Καὶ τὸ δικό σας ποίημα δὲν εἰνε
ἐπιτυχές. Ἀποφεύγετε συνεπῶς νὰ γρά-
φετε στίχους. Διαβάζετε μόνον. 'Η με-
λέτη θὰ σᾶς ωφελήσῃ διπλά καὶ μορ-

φωτικῶς δηλαδή. Νὰ τώρα, καὶ τὸ ποίημά σας:

ΘΑ ΞΑΝΑΕΛΘΗΣ ΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕ ΒΡΗΣ

Ξανάβλεπα τὴν βάρκα νὰ κυλᾷ
Στὸ πρῶτο της ἐκείνο περιγιάλι,
Καὶ τὴν φωνὴν ἐκείνης νὰ μιλᾶ,
Τώρα δὲ σκατὸς ποὺ σβύνει ἀγάλι-ἀγάλι.

Στὴν ὡμορφῇ βραδινᾷ ἡ βαρκοπούλα
Γοργὴ ὅπως πάντοτε μὲ τὰ πανιά της,

Μέσα στὴ θάλασσα τὴν αὐγούλα —

'Εκεὶ ξητάει, στ' ἄπλεστα νερά της.

Καὶ τώρα, τώρα πλησίον ἔκει,

'Εξαναγύρισα στὸ περιγιάλι,

Γιὰ νὰ ἀπολαύσω τὴν πρώτη ἡδονή

Κυττῶντας, βρέθηκε σ' ἄλλον ἀγκάλη.

Πειὰ δὲν ἐσκέφθηκε ποτὲ σκληρή,

Ποτὲ τὴν πρώτη σου ἐκείνη ἀγάπη

Θαρρεῖς τὸ ξεύρεις π' εἰσαι ποθητή,

'Εφυγες, ἔφυγες, φεύτρα, μ' ἀπάτη.

Καὶ τώρα, τώρα, ἔκει ποὺ μόνος,

Μὲ τὴν σκέψη γεμάτη ἀπὸ λαύρα,

Κακιά, σὲ ξήτησα ἐπιμόνως,

Τώρα πειὰ δὲν ξητῷ σέ, παρὰ τὴν αὔρα.

Θὺ μετανοιώσης, θὰ θυμηθῆς,

Τὰ λόγια μου ποὺ χάθηκαν στὰ κύματα,

Θὺ ξαναέλθης μὰ δὲν θὰ μὲ βρῆς πλ.

ΓΕΩΡ. ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΝ, Αλεξάνδρειαν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας:

«Τὸ ἐσώκλειστον ποίημα είχα συντάξει, δτως σᾶς στείλω καὶ τὸ ἡ-
μοσιεύσεται εἰς τὸ περιοδικόν «Μπουκέτο», ἄλλα είχα ἀσθενήσει. Τώρα
ἀναρρώσας, σᾶς τὸ στέλνω, δπως, ἀν τὸ ἐγκρίνετε, τὸ δημοσιεύσετε,
έαν δὲν θὺ τὸ δημοσιεύσετε, παρακαλῶ δημοσιεύσετε.»

Δυστυχῶς δημοσιεύσετε τὸ ποίημά σας δεν εἰνε ἐπιτυχεῖς παρὰ τὸ πατριωτικὸν θέμα
του. Καὶ ίδου:

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΝ Β', ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Στὸ στερεόωμα προσθάνει δὲ ἀστὴρ τὸ πᾶν στολῆει

καὶ τὸν Γεωργιον Χριστιανὸν ἀγλαοφανῶς φωτίζει.

Καλῶς μᾶς ἥλιθες βασιλῆα καλὸς μᾶς ἥλιθες Γιώργο,

καλῶς μᾶς ἥλιθες ποθητέ, γόνε Πωλαιολόγων.

Χαρᾶς καρδὸς ἐπέστη δὲ πατρίς μας νὰ ζηρῆ,

καὶ ὁ λαὸς ποὺ σ, ἀγαποῦσε νὰ σὲ φέρῃ παμφηφει

Νὰ σὲ φέρῃ μὲ ἀγάπην καὶ ἀνεκλάλητον χαρά,

στῆς γεννήσεως σου τόπον καὶ στὰ γαλανὰ νερά.

'Ο λαὸς σου ἡνωμένος γιὰ πατρίδα τὴ γλυκεία

φέρνει σήμερον στὸ θρόνον λατρεύτοντε βασιλῆα.

"Ετοι εὐδόκησεν δ Θεός κ' η Παναγιὰ τῆς Τήνου

νὰ ἔχουμε γιὰ βασιλῆα βλαστὸ τοῦ Κωνσταντίνου.

Καθὼς τὸ κλῆμα μ' ἔλικας τὸ δένδρο περιβάλλει,

οῦτο καὶ η πατρίδα μας σὲ σφίγγει στὴν ἀγκάλη.

Πάντες σ' ὑποδεχόμεθα μὲ ἀνικτὴ ἀγκάλη,

ητον ἡ εὐχή μας φιλακτὸ γιὰ νάφιθης πάσω πάλι.

'Η πατρίς πολλὰ παθοῦσα εἰς αὐτὸ τὸ παρελθόν,

δέχεται δακρυορροοῦσα "Ανακτα τὸν ἀγαθόν.

Εἰσήνη καὶ ἀγάπην νὰ φέρῃς στὸν λαόν σου

τ' ἀγκάθια παραμέριζε ποὺ συνα-

(τὰς ἐμπρός σου.

Σὺ θὰ δοξάσης τὴν φιλή καὶ τὰ

(τὴν κραταιώσης.

Καὶ ἄλλοι σὲ ἀτενίζουνε ξητοῦν πα-

(ρηγοδιὰ,

τὸ δοξασμένο σου σπαθὶ νὰ δώσῃ

(έλευθεριά

Δέξασε τὸ στέμμα μας δόξασε τὴν

(φιλήν σου

δόξασε τὴν πατρίδα μας καὶ τὴν

(καταγωγή σου.

Πικρίες ποὺ διοκίμασες δλες νὰ τῆς

(ξεχάσης

Τρισόλβιον, τρισένδαμον τὸν δίον

(νὰ περάσῃς

Βασιλῆα τὸ καύχημα μας,

η δόξῃς η καρά μας.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ